

Téli tárlat

A MET kiállítása

FUGA Budapesti Építészeti Központ,
2021. január 6–31.

Kiállítási interiőr, FUGA, 2020

A Magyar Elektrográfiai Társaság éves kiállítási programjának kiemelt eseménye a 2014 óta hagyománnyá vált és idáig a MET Galériában megrendezett *Téli tárlat*. A tematika a téli évszakkal, a téli ünnepekkel és az azokhoz kötődő népi hiedelmekkel, hitvilággal, csillagászati és fényjelenségekkel kapcsolatos. A MET idén két külső helyszínen mutat be nagyszabású válogatást az előző évek, a 2007–2020 közötti időszak legszebb műveiből. A FUGA-ban a nyomatokon kívül videók, videóanimációk, fény- és mobilobjektok, illetve 3D-instalációk láthatók, és újból levetítik a *Genesis*. A *negyedik nap* című, 2018-ban készült videót. A kiállítás nyitvatartási időben kis létszámban látogatható. A másik helyszín az Eötvös10 virtuális tere, amely az archivummet.hu/eotvos10 oldalon érhető el.

Partly sunny, mostly cloudy

Alexander Tinei

Deák Erika Galéria,
2021. február 5-ig

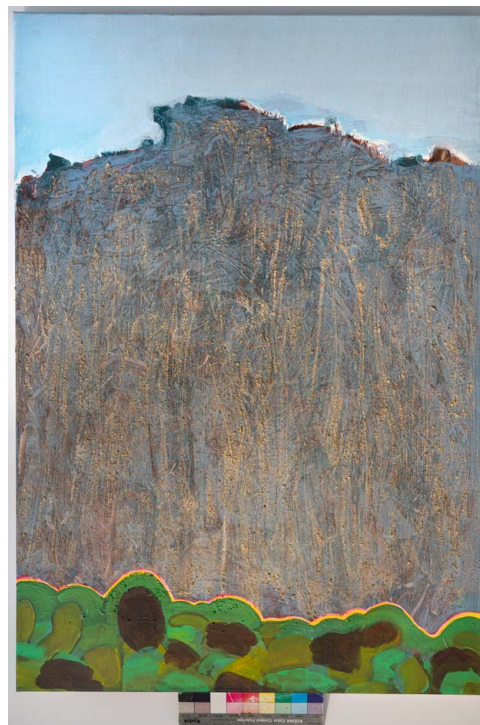
Alexander TINEI: *Picasso's Bull*,
2019–2020, olaj, vászon, 150×200 cm

Alexander Tinei a kortárs figurális festészet egyik nemzetközileg is meghatározó alakja, alkotásait utoljára három éve láthatta a hazai közönség. Művészetét áthatja a korszellem és az identitáskeresés problematikája. Jellegzetes, meghatározhatatlan terekből előbújó, kék vonalakkal megjelölt, sápatag figurái a mélyben meghúzódó létkérdések hírmondói. A festményein megjelenő karakterek az alkotói életút előrehaladtával egyedülálló stílusjegyévé váltak, amelyek most egy színeiben és festési módjában is sokkal merészebb, kísérletező környezetben térnek vissza. Alexander Tinei 1967-ben született Moldovában. Budapesten él és dolgozik. Munkái számos jelentős hazai és nemzetközi gyűjteményben is megtalálhatóak.

María Kodama

Konkoly Gyula kiállítása

Szakra Képzőművészeti Bemutatóterem,
2021. január 29-ig

KONKOLY Gyula: *María Kodama Lábdíhegyen*,
2020, akril, vászon, 95×65cm

Létezik az írásnak egy olyan mesteri foka, ahol a szerző konkrétumok nélkül képes tárgyakhoz, emberekhez vagy éppen helyszínekhez fűződő viszonyt ábrázolni. Ilyen kivételes adottságokkal rendelkezik Jorge Luis Borges is, aki az *Utcasarkok* című elbeszélésében egzaktumok nélkül írja körül Buenos Aires sajátos, semmivel sem összetéveszthető atmoszféráját. Teszi mindezt azzal az „eleganciával”, hogy egyetlen utcasarkot, egyetlen teret sem nevez a nevének, pusztán helyszínek között lejátszódó történetek által idézi meg a város különleges hangulatát. Azazhogy mégis! Az *Utcasarkok* sorainak finom textúrájába élesen hasít bele az író feleségének, María Kodamának s a hölgy karjában ülő abesszin macskájának alakja.

Hasonló imagináció játszódik le Konkoly Gyula festményein is. Falaise-i és badacsonyi tájképeinek motívumait a mindenki által jól ismert normandiai sziklás tengerpart, valamint a Lábdíhegy mögött húzódó bazaltoszlopok adják. A témák azonban nem a részletek jól ismert konkrétságában jelennek meg alkotásain; Konkoly Borgeshez hasonlóan kerül a konkrét, részletes, „néven nevezett” modellálását. Csak éppen nem a szavak és a mondatok sajátos burjánzása által, hanem a festék zavarba ejtő önonazonosságával bontja ki megidézett motívumait.

Diszkrét végtelen

Tranker Kata és Király András kiállítása

Viltin Galéria,
2021. január 30-ig

TRANKER Kata – KIRÁLY András: *Diszkrét végtelen*, 2020, installáció a Viltin Galériában
Fotó: Biró Dávid

A Viltin Galéria Tranker Kata és Király András *Diszkrét végtelen* című közös kiállításával folytatja a kortárs képzőművészeti törésvonalak és átfedések vizsgálatát, érzékenyen reflektálva a jelenkori művészet heterogén álláspontjai között kialakuló diskurzusok lehetőségeire is. A galéria terében a különböző médiumú művek linearitáson túlmutató elrendezése a két művész munkáinak formái, konceptuális és asszociatív összecsengéseire hívja fel a látogató figyelmét. Tranker Kata alkotásainak költészeti mélyrétegei és térbeli minőségei kiemelik Király András rácsszerkezeteinek és oválisainak játékos mozgásterét, Király vászonmunkáinak képi elemei pedig mintha felsejlenének Tranker transzparens rétegek mögé zárt enigmatikus csendéleteiben. A motívumok képzeletbeli egybejárásának révén a művek új nézőpontokból mutatkozhatnak meg, és így befogadóként a kiállítás aktív alakítóivá válhatunk a lehetséges olvasatok perspektíváit a végtelen felé közelítve.

Titkosan kezdődött

Kiáll(ít)ás

Budapest, IX. kerület,
2021. január 15-ig

A Jedermann Café kirakata, Ráday utca

A *Titkosan kezdődött* című kortárs művészeti kiállítássorozat az egyetemek modellváltásának, a művészet függetlenségének és a felsőoktatás szabadságának kérdését járja körül. A Magyar Képzőművészeti Egyetem hallgatóinak független csoportja, a Független Képzősök társasága októberben alkotói pályázatot írt ki a témában. A nyertes pályaművek és a meghívott művészek alkotásai a járványügyi korlátozásokhoz igazodva egy sétaútvonalon tekinthetők meg Budapest belvárosában, galériák, vendéglátóhelyek és színházak kirakataiban az Astoria, a Kálvin tér és a Ráday utca környékén. A kezdeményezés első eseményéhez tizennégy külső helyszín csatlakozott, ahol közel harminc alkotó munkáját állították ki.

Kiállító művészek: Adamkó Dávid és Holly Streekstra, Chilf Mária, Igor és Ivan Buharov, Csapó Júlia, Domján Gábor, Fábíán István, Farkas Regina, Gázsó Márta, Ibad Zuleykha, Iványi Helka, Kautzky Sára, Monhor Viktória, Menesi Attila, Nemes Csaba, Pólya Zsombor, Pálóczi Andrea, Puskás Melitta Flóra, Sarfenstein Ditta, Sárközi Mónika, Szabó Beáta, Szalai Miklós, Szalay Hanna, Szén András, Széphelyi Ágnes Tünde, Terdik Szilvia, Tonté Dominik, Turchányi Zsófia és Zakar Antal.

Chromatic

Varga Bertalan kiállítása

Neon Galéria,
2021. január 29-ig

VARGA Bertalan: *Légszomj. Alig formált 24.*, 2019, akril, MDF-lap, 130×80 cm
Fotó: Sulyok Miklós

„Igyekeztem egyfajta szükségszerűségre törekedni, a változatokat és lehetőségeket pedig egyszerre élvezni és rezignáltan tudomásul venni. Olyan képeket képzeltem el, amelyeken a színek és a vonalak nem elsősorban izgalmas konfliktusa, hanem egysége, egy töről fakadása van: egy olyan pont, ami szinte önmagától árasztja a gazdag sokféleséget és a formákat. A vonalat – melyről úgy éreztem, hogy az egy határozottabb értelmi gesztus – ettől kezdve mindig osztottságként, a színt pedig – amelyről úgy gondoltam, hogy az egyszerre érzelmes és érzéki, megfoghatatlanabb megjelenésforma – ezen osztottság nyomán létrejövő, szükségszerű változatokként képzeltem el. A lényeg, hogy a színek követik a vonalat, ami által a vonalak követik a színt. Ezt a paradoxont és komplementaritást akartam ábrázolni, és ezáltal minden stabilitást és kiindulást a munkáimból kiirtani. Egy műre a fogalmaim szerint akkor lehet azt mondani, hogy autentikus, ha stabil. Ami stabil, abban stabil pontot sehol sem találni: ez is csak egy komplementaritás.”

A kiállítás a járványügyi intézkedések miatt előzetes bejelentkezéssel látogatható.